

PADOMES LĒMUMS (ES) 2015/2357**(2015. gada 10. decembris),****ar ko pilnvaro konkrētas dalībvalstis Eiropas Savienības interesēs akceptēt Marokas pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu saistībā ar tā 218. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība bērnu tiesību aizsardzības veicināšanu ir izvirzījusi par vienu no saviem mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. Pasākumi bērnu aizsardzībai pret nelikumīgu aizvešanu vai aizturēšanu ir minētās politikas būtiska sastāvdaļa.
- (2) Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 2201/2003 ⁽²⁾ ("Briseles IIa regula"), kuras mērķis ir aizsargāt bērnus no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada nelikumīga aizvešana vai aizturēšana, un izstrādāt procedūras, kas nodrošinātu viņu ātru atgriešanu to pastāvīgās dzīvesvietas valstī, kā arī nodrošināt saskarsmes tiesību un aizgādības tiesību aizsardzību.
- (3) Regula (EK) Nr. 2201/2003 papildina un pastiprina 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem ("1980. gada Hāgas konvencija"), kas starptautiskā līmenī izveido saistību un sadarbības sistēmu starp līgumslēdzējām valstīm un starp centrālajām iestādēm un kas tiecas nodrošināt nelikumīgi aizvestu vai aizturētu bērnu ātru atgriešanu.
- (4) Visas Savienības dalībvalstis ir 1980. gada Hāgas konvencijas puses.
- (5) Savienība aicina trešās valstis pievienoties 1980. gada Hāgas konvencijai un atbalsta 1980. gada Hāgas konvencijas pareizu piemērošanu, kopā ar dalībvalstīm piedaloties *inter alia* īpašajās komisijās, kuras regulāri organizē Hāgas Starptautisko privāttiesību konference.
- (6) Kopīgu tiesisko regulējumu, kas piemērojams starp Savienības dalībvalstīm un trešām valstīm, varētu uzskatīt par vislabāko risinājumu sensitīvos starptautiskās bērnu nolaupīšanas gadījumos.
- (7) 1980. gada Hāgas konvencijā ir noteikts, ka tā tiek piemērota starp valsti, kas tai pievienojas, un tām konvencijas dalībvalstīm, kuras ir deklarējušas, ka akceptē šo pievienošanos.
- (8) 1980. gada Hāgas konvencija neļauj reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām, piemēram, Savienībai, kļūt par tās dalībnieci. Tādēļ Savienība konvencijai nevar pievienoties, un tā nevar arī deponēt deklarāciju, ar ko akceptē attiecīgas valsts pievienošanos.
- (9) Ievērojot Eiropas Savienības Tiesas Atzinumu 1/13, 1980. gada Hāgas konvencijā paredzētās akceptēšanas deklarācijas ietilpst Savienības ekskluzīvajā ārējā kompetencē.

⁽¹⁾ 2015. gada 11. februāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

- (10) Maroka savu instrumentu par pievienošanas deponēja 2010. gada 9. martā. 1980. gada Hāgas konvencija Marokā stājās spēkā 2010. gada 1. jūnijā.
- (11) Vairākas dalībvalstis jau ir akceptējušas Marokas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Marokas situācijas izvērtēšanas tika secināts, ka tās dalībvalstis, kuras vēl nav akceptējušas Marokas pievienošanas, var Savienības interesēs akceptēt Marokas pievienošanas saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (12) Tādēļ dalībvalstīm, kuras vēl nav akceptējušas Marokas pievienošanas, vajadzētu būt pilnvarotām saskaņā ar šajā lēmumā izklāstītajiem noteikumiem deponēt savas deklarācijas, ar ko Savienības interesēs akceptē Marokas pievienošanas. Beļģijas Karalistei, Čehijas Republikai, Vācijas Federatīvajai Republikai, Igaunijas Republikai, Īrijai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Kipras Republikai, Latvijas Republikai, Lietuvas Republikai, Ungārijai, Maltai, Nīderlandes Karalistei, Rumānijai, Slovākijas Republikai, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei, kas jau ir akceptējušas Marokas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai, nebūtu jādeponē jaunas deklarācijas par akceptēšanu, jo saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām pašreizējās deklarācijas joprojām ir spēkā.
- (13) Apvienotajai Karalistei un Īrijai ir saistoša Regula (EK) Nr. 2201/2003, un tās piedalās šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (14) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, ar šo tiek pilnvarotas Savienības interesēs akceptēt Marokas pievienošanas 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem ("1980. gada Hāgas konvencija").
2. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis ne vēlāk kā 2016. gada 11. decembrī deponē deklarāciju, ar ko Savienības interesēs akceptē Marokas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai; deklarācijas formulējums ir šāds:
- “[pilns DALĪBVALSTS nosaukums] ar šo deklarē, ka tā saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2015/2357 akceptē Marokas pievienošanas 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.”
3. Katra dalībvalsts informē Padomi un Komisiju par to, ka deponēta tās deklarācija, ar ko akceptē Marokas pievienošanas, un deklarācijas tekstu paziņo Komisijai divos mēnešos pēc deponēšanas.

2. pants

Tās dalībvalstis, kuras savu deklarāciju, ar ko akceptē Marokas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai, deponēja pirms šā lēmuma pieņemšanas, jaunu deklarāciju nedeponē.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnešī.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts visām dalībvalstīm, izņemot Beļģijas Karalisti, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Ungāriju, Maltu, Nīderlandes Karalisti, Rumāniju, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku un Zviedrijas Karalisti.

Briselē, 2015. gada 10. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
F. BAUSCH
